

Albert Meijer: „Ik rook niet, drink niet en heb een oude Volvo voor de deur staan.“

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

Hoofddorper Albert Meijer loopt marathons in zo veel mogelijk landen

'Ik floreer in de hitte'

Hein ten Berge
h.ten.berge@hdcmedia.nl

Hoofddorp * Landen tellen, noemt hij het zelf. Albert Meijer loopt in zoveel mogelijk verschillende landen een marathon. Het streven van de 54-jarige Hoofddorper is om vijftig landen aan te doen. Hij is een behoorlijk eind op weg.

„Zo, nummer 28 zit ook in de tas“, zegt Meijer bij terugkomst uit Marrakech. De komende tijd staan de marathons van Antalya en Limassol op het programma. Turkije en Cyprus moeten zijn 29ste en 30ste land worden.

„Je zult wel denken dat ik gek ben“, zegt hij nadat de zoveelste anekdote over tafel is gerold. „Maar je komt echt nog veel raardere types tegen. Zo zijn er twee Amerikaanse tweelingbroers waarvan er eentje een pakje shag bij zich draagt. Om de zoveel kilometer gaat hij op een bankje zitten om te roken.“

Ach, je moet ook een beetje gek zijn om zo vaak zulke grote afstanden te lopen, vindt hij. Daarbij kosten de trips ook nog een flinke duit. En veel vrije dagen. „Door veel over te werken pak ik vrije dagen“, zegt Meijer.

„Maar het blijft vaak passen en meten. Ook financieel, ja. Maar ik rook niet, drink niet en heb een oude Volvo voor de deur staan die het nog steeds doet. Ik ben ook geen merkledingfanaat.“

Drie categorieën

Grofweg heeft hij zijn marathons in drie categorieën ingedeeld. De eerste is de vakantie, waarbij zijn vrouw ook aan de partij is. Dan zijn er de langere wekeinden waarin ook cultuur kan worden opgesnoeven. En als laatste de korte trips van maximaal drie dagen. De drie soorten uitstapjes hebben een gemeenschappelijke deler. Er moet een marathon zijn. Al rennend heeft Meijer heel wat van de wereld gezien. En hij weet inmiddels: de ene marathon is de andere niet. Neem Kaapstad bijvoorbeeld. „Loodzwaar maar fabelachtig mooi.“ Nee, dan Lissabon. „Daar hoop ik nooit meer te lopen. Toen ik terug was uit Portugal heb ik een verhaal geschreven genaamd: 'Tien redenen om nooit de marathon van Lissabon te lopen'. Verschrikkelijk was dat. Het begon met de pastaparty vooraf. Bleek gewoon droge pasta te zijn, de saus was op. En ze hadden slechts vier toiletten voor tweeduizend deelnemers.“

Gelukkig is het in andere steden beter geregeld. Zoals in Miami. „Je loopt tussen de palmbomen en waant je in een aflevering van Miami Vice.“ De tropische marathons liggen Meijer sowieso wel goed. „Ik floreer in de hitte. Het is heerlijk om in 25 graden te lopen. Op de Bahama's eindigde ik in mijn leeftijdscategorie zelfs op het podium. Het kan mij niet warm genoeg zijn. Als je maar veel drinkt. Cola in mijn geval. Dat is voor mij een godendrank.“ Maar hoe fantastisch zijn trips ook kunnen zijn, soms is het enorm afzien. Zoals in Monaco. „Ik presteerde het om op de enige steen op het hele parcours te stappen. Ik hoorde 'krak' en viel om. Ik heb ter plekke tegen die steen gezegd: 'of de medaille of jij gaat mee naar huis'. Na 34 kilometer ben ik uitgestapt. Mijn voet was zo groot als een basketbal. Ik bleek mijn enkelbanden te hebben afgescheurd.“

Ritueel

Dus ging de steen mee naar huis. Drie jaar later liep hij 'Monaco' wel uit. „Toen heb ik die steen op dezelfde plek teruggelegd. Mijn vrouw heeft het hele ritueel gefilmd. En de medaille ging mee naar huis.“ Zijn doel is om 200 marathons gelo-

pen te hebben in vijftig verschillende landen. Op Meijers verlanglijstje prijken een aantal mooie uitdagingen. Zo wil hij nog een aantal keer de 'oliestaten' aandoen. En in Europa heeft hij Zweden en Wales nog niet kunnen afvinken. „Sommige delen van de wereld trekken mij niet zo. De arme Afrikaanse en Aziatische landen bijvoorbeeld. Ik vind dat je het niet kunt maken om tussen die armoede rond te rennen. Met Oost-Europa heb ik ook niets.“ De grote marathons zoals New York en Londen zijn ook niet favoriet. „In Londen betaal je 250 euro voor een startbewijs en moet je drie uur van tevoren in het startvak staan. Dan kies ik voor Liverpool. Die kost 40 euro en is veel leuker.“

Hij heeft nog genoeg uitdagingen voor de boeg. „Ik ben niet bewust 'landen gaan tellen'. Maar op een gegeven moment krijg je de smaak te pakken. De beste Nederlander worden zit er niet meer in. Jaap van den Berg staat op zestig landen. Maar ik wil wel tweede worden.“

„Ach wat is gek?“, herhaalt hij nog maar eens. „Er is een Amerikaan die in 117 landen heeft gelopen. En daarnaast heeft hij ook alle staten in de VS 'gedaan'. Met hem vergeleken ben ik een beginneling.“